

Περί δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της από 26.1.1977 Εθνικής Γενικής Συμβάσεως Εργασίας, περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως θεμάτων αναφερομένων εις την άδειαν μετ' αποδοχών του μισθωτών κ.λπ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

Τας διατάξεις του Ν. 3239/55, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως υπό των Ν.Δ. των 3755/57, 186/69 και 73/74, αποφασίζομεν:

Όπως δημοσιευθή εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η εν θέματι Σ.Σ.Ε. κατατεθείσα ημίν την 27.1.1977 συνταχθέντος προς τούτο του υπ' αριθ. 1707/77 πρακτικού καταθέσεως, ήτις έχει ως ακολούθως:

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως θεμάτων αναφερομένων εις την άδειαν μετ' αποδοχών των μισθωτών κ.λπ.

Εν Αθήνας σήμερα, την 26ην Φεβρουαρίου 1977, ημέραν Τετάρτην και ώραν 19:00' εν τη αιθούση του Υπουργικού Συμβουλίου, παρουσία του Πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή και των Υπουργών Συντονισμού και Εργασίας Π. Παπαληγούρα και Κων/νου Λάσκαρη, οι υπογεγραμμένοι, αφ' ενός μεν

1) Δημ. Μαρινόπουλος, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, ως εκπρόσωπος τούτου, 2) Ιωάννης Πλατώνης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, ως κοινός εκπρόσωπος των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και 3) Γεώργιος Τερμεντζής, Νικ. Ορφανίδης και Κων/νος Κόντος, ως εκπρόσωποι της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος και αφ' ετέρου Νικ. Παπαγεωργίου, Πρόεδρος Χρ. Καρακίτσος, Γεν. Γραμματεύς της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος ως εκπρόσωποι αυτής, άπαντες νομίμως εξουσιοδοτούμενοι, κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 3239/55, διαβουλευθέντες τη μεσολαβήσει του Υπουργού Εργασίας Κων/νου Λάσκαρη, προς εξέτασιν αιτημάτων της Γενικής Συνομο-σπονδίας Εργατών Ελλάδος, επί των εξ αυτών εχόντων ανάγκην νομοθετικής ρυθμίσεως, συμφωνούν διακηρύσσουν και εισηγούνται προς την Κυβέρνησιν τα ακόλουθα, την ικανοποίησιν των οποίων αποδέχεται η Κυβέρνησις, δια του Πρωθυπουργού και των αρμόδιων Υπουργών:

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

1. Αναγνωρίζεται η ανάγκη όπως εντός του α' τριμήνου του 1978 καθιερώθει υπέρ των μισθωτών δικαίωμα απολήψεως πλήρους συντάξεως λόγω γήρατος, εκ του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επί τη συμπληρώσει 35ετούς συνεχούς και πλήρους υπηρεσίας ή 10.500 ημερομισθίων εν τη ασφαλίσει του ΙΚΑ και υπό προϋποθέσεις ορισθησομένης μερίμνη του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εργατικής και Κοινωνικής Πολιτικής.

2. Αναγνωρίζεται η ανάγκη αναπροσαρμογής των, υπό του Διανεμητικού Λογαριασμού Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών (και δια των υφιστάμενων πόρων αυτού), χορηγουμένων επιδομάτων εις τα κάτωθι ποσά:

- α) δια τους δικαιούχους με 1 τέκνον, εις δρχ. 8 ημερ.
- β) δια τους δικαιούχους με 2 τέκνα, εις δρχ. 28 ημερ.
- γ) δια τους δικαιούχους με 3 τέκνα, εις δρχ. 53 ημερ.
- δ) δια τους δικαιούχους με 4 τέκνα, εις δρχ. 100 ημερ.
- ε) δια τους δικαιούχους με 5 τέκνα, εις δρχ. 125 ημερ.
- στ) δια τους δικαιούχους με 6 και περισσότερα τέκνα, εις δρχ. 150 ημερησίως.

Προκειμένου περί γυναικών δικαιούχων οικογενειακού επιδόματος εξ ιδίου δικαιώματος ένεκα θανάτου, αναπηρίας ή στρατεύσεως του συζύγου των, τα ως άνω επιδόματα δέον να αυξάνονται κατά 100% επί δικαιούχων δι' εν ή δύο τέκνα και κατά 50% επί των λοιπών.

3. Αναγνωρίζεται η ανάγκη όπως ληφθεί μέριμνα, ώστε ο Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (εκ των ιδίων αυτού πόρων) να καταβάλει εις τας εργαζομένας και ησφαλισμένας γυναίκας την προκύπτουσαν διαφοράν μεταξύ του χορηγουμένου υπό του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων ημερησίου επιδόματος κηύσεως και λοχειάς και των πράγματι καταβαλλομένων υπό του εργοδότη ημερησίων αποδοχών, μετά την εξάντλησιν των χρονικών προθεσμιών του άρθρου 658 του Α.Κ. και μέχρι συμπληρώσεως των χρονικών ορίων της υποχρεωτικής αδειάς των γυναικών, ένεκα τοκετού και λοχειάς, εφ' όσον δεν υφίσταται περί τούτου σχετική υποχρέωσις του εργοδότη.

4. Διακηρύσσεται η συμπίπτουσα θέσις των συμβαλλομένων μερών όπως κατοχυρωθεί πλήρως η οικονομική αυτοδυναμία των συνδικαλιστικών οργανώσεων των μισθωτών. Διακηρύσσεται ομοίως η

προσήλωσις των συμβαλλομένων μερών εις τας, προς τον σκοπόν αυτόν, δια της επί του άρθρου 22 του Συντάγματος ερμηνευτικής δηλώσεως, καθορισθείσας διαδικασίας. Προς υλοποίησιν της παρούσης διακηρύξεως τα συμβαλλόμενα μέρη θα συνεργασθούν εις τα πλαίσια του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εργατικής και Κοινωνικής Πολιτικής, προς διατύπωσιν των προσηκουσών εισηγήσεων, δια τας αναγκαίας νομοθετικές ρυθμίσεις.

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Οι υπογεγραμμένοι, νομίμως εξουσιοδοτημένοι, εκπρόσωποι των κατά νόμον αρμοδίων επαγγελματικών οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων, επόμενοι των εκτεθεισών διακηρύξεών των, συνομολόγησαν την παρούσαν Εθνικήν Γενικήν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας, έχουσαν ως ακολούθως:

Άρθρον 1: Μισθοί και ημερομίσθια ασφαλείας

1. Τα γενικά κατώτατα όρια μηνιαίων μισθών (μισθοί ασφαλείας) ως και ημερομισθίων (ημερομίσθια ασφαλείας), των δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένων υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών, αντιστοίχως, καθ' άπασαν την χώραν, καθορίζονται ως ακολούθως:

Α' Υπαλλήλων (αμφοτέρων των φύλλων):

α) Δια τους άγοντας το 15ον ή 16ον έτος της ηλικίας, ασχέτως προϋπηρεσίας εις δρχ. 4.182 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 4.372 από 1 Ιουλίου 1977.

β) Δια τους άγοντας το 17ον, 18ον, ή 19ον έτος της ηλικίας εις δρχ. 5.019 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 5.247 από 1 Ιουλίου 1977.

γ) Μετά την συμπλήρωσιν του 19ου έτους της ηλικίας εις δρχ. 5.855 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 6.121 από 1 Ιουλίου 1977.

Β' Εργατοτεχνιτών (αρρένων):

1. Μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας η προκειμένου περί μαθητευομένων μηχανοτεχνιτών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν τω κλάδω, εις δρχ. 281 από 15 Φεβρουαρίου 1977 και εις δρχ. 295 από 1 Ιουλίου 1977.

2. Τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων των εργατοτεχνιτριών και μαθητευομένων καθορίζονται κατά τους ορισμούς της παρ. 3 του άρθρου 1 της από 26.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων κλπ.", (ΦΕΚ 276 τ. Β' της 4.3.1975).

Άρθρο 2: Προσαύξεις τριετίας

1. Εργατοτεχνίται και εργατοτεχνίτριαι απασχολούμενοι επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου και μη υπαγόμενοι εις ετέραν ειδικωτέραν συλλογικήν σύμβασιν εργασίας ή απόφασιν διαιτησίας, διακούνται μετά 3ετή υπηρεσίαν ή προϋπηρεσίαν, διανυθείσαν μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, προσαυξήσεως εκ ποσοστού 5% επί του κατά το προηγούμενον άρθρον, αναλόγως της περιπτώσεως, καθοριζομένου γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας). Ως προϋπηρεσία δια την εφαρμογήν της παρούσης παραγράφου λαμβάνεται υπ' όψιν η διανυθείσα τιοιάτη παρ' οιοδήποτε εργοδότη, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα. Η προϋπηρεσία προσμετρείται από της υποβολής των αποδεικτικών ταύτης πιστοποιητικών.

2. Διατηρούνται εν ισχύει αι διατάξεις της παρ. 1 εδάφιον β' περίπτωσις (δδ), της υπ' αριθμ. 10/76 αποφάσεως του ΔΔΔΔ Αθηνών (ΦΕΚ 671 τ. Β' της 20-5-1976).

Άρθρο 3: Άδεια ανηλίκων

Μισθωτοί, μη συμπληρώσαντες το 18ον έτος της ηλικίας των, δικαιούνται κατά πάσαν περίπτωσιν αδειάς μετ' αποδοχών διαρκείας κατ' ελάχιστον όριον 18 αλληπαλλήλων εργασίμων ημερών, εκτός εάν δικαιούνται μεγαλυτέρας διαρκείας τιοιάτης, κατ' άλλας διατάξεις.

Άρθρο 4: Άδεια επί τη λύσει της εργασιακής σχέσεως και επί διαλειπούσης εργασίας

1. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής της επομένης παραγράφου, αι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 5 του Α.Ν. 539/45 εφαρμόζονται επί λύσεως της σχέσεως εργασίας καθ' οιοδήποτε τρόπον.

2. Εις περίπτωσιν λύσεως της σχέσεως εργασίας, συνεπεία λήξεως του χρόνου δι' ον συνωμολογήθη ή της εποχιακής απασχολήσεως, πριν ή ο μισθωτός συμπληρώσει τον βασικόν, δια την χορήγησιν αδειάς χρόνον, ανεξαρτήτως άλλης εξ άλλου λόγου τυχόν οφειλομένης εις αυτόν αποζημιώσεως, καταβάλλονται εις αυτόν τόσοι ημερήσιοι μισθοί του όσοι οι μήνες απασχολήσεώς του, παρά τω παρ' ω ειργάσθη εργοδότη.

3. Εις περίπτωσιν διαλειπούσης ή εκ περιτροπής απασχολήσεως, δυνάμει της συμβάσεως εργασίας, ο μισθωτός δικαιούται μετά την συμπλήρωσιν δωδεκαμήνου εν τη σχέση εργασίας παρά τη υποκειμένη επιχειρήσει, καθ' έκαστον ημερολογιακόν έτος, αδειάς μετ' αποδοχών ίσης προς το εν δωδέκατον

(1/12) της κατά το Α.Ν. 539/45 ή ετέραν ειδικότεραν διάταξιν τοιαύτης, δι' έκαστον μήνα απασχολήσεώς του, πραγματοποιηθείσης εντός του χρονικού διαστήματος, το οποίον διέρρευσεν από της προσλήψεώς του ή από της λήψεως της αδείας του προηγουμένου έτους, μέχρι της ημέρας ενάρξεως της αδείας.

4. Δια την εφαρμογήν των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, ως μη θεωρείται συνεχής ή διακεκομμένη απασχόλησις είκοσι πέντε (25) ημερών.

Το, κατά τον ανωτέρω υπολογισμόν κλάσμα χρόνου αδείας, το υπερβαίνον την ημίσειαν ημέραν, στρογγυλοποιείται εις ολόκληρον ημέραν.

Άρθρον 5: Αποδοχαί αδείας κατ' αποκοπήν αμειβομένων

Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του Α' Νόμου 539/1945 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

2. «Δια τον κατ' αποκοπήν ή κατ' άλλον σύστημα κυμαινομένων αποδοχών αμειβόμενον μισθωτόν, αι αποδοχαί, ων δικαιούται κατά την διάρκειαν της αδείας του, εξευρίσκονται πολλαπλασιαζομένων των κατά μέσον όρον από της λήξεως της αδείας του προηγουμένου έτους ή προκειμένου περί αδείας χορηγημένης το πρώτον, από της προσλήψεως, μέχρι της ενάρξεως της αδείας, ημερησίων αποδοχών του, επί τον αριθμόν των εργασίμων ημερών αι οποίαι περιλαμβάνονται εις την χορηγηθείσαν αυτώ άδειαν».

Άρθρον 6: Επίδομα αδείας

Εις περίπτωσιν λύσεως της σχέσεως εργασίας καθ' οιονδήποτε τρόπον πριν ή ο μισθωτός συμπληρώσει, παρά τω αυτώ εργοδότη δωδεκάμηνον συνεχή απασχόλησιν ή πριν ούτος λάβει την οφειλομένην εις αυτόν άδειαν ή τας αποδοχάς της αδείας χορηγείται υπό του εργοδότη και επίδομα αδείας ίσον προς τας αποδοχάς της αδείας. Το επίδομα τούτο πάντως δεν δύναται να υπερβεί το ποσό του ημίσεως μηνιαίου μισθού ή των 13 ημερομισθίων αναλόγως του τρόπου αμοιβής.

Άρθρον 7: Κατάτμησις αδείας

Επιτρέπεται κατ' εξαίρεσιν η εντός του αυτού ημερολογιακού έτους κατάτμησις του χρόνου αδείας εις δυο περιόδους, εξ ιδιαίτερας σοβαράς ή επειγούσης ανάγκης της επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως ή κατ' αίτησιν του μισθωτού, ένεκα δεδικοιολογημένης αιτίας μετ' έγκρισιν κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις της αρμοδίας περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας. Εν ουδεμίά περιπτώσει η πρώτη περίοδος της αδείας δύναται να περιλαμβάνει ολιγοτέρας των εξ (6) εργασίμων ημερών, η προκειμένου περί των περιπτώσεων του άρθρου 3 της παρούσης των δώδεκα 912) εργασίμων ημερών.

Άρθρο 8: Έκτασις εφαρμογής διατάξεων περί αδειών

1. Αι διατάξεις των άρθρων 3 έως και 7 της παρούσης έχουν εφαρμογήν επί προσώπων περί ων το άρθρον 8 παρ. 4 της από 26-2-1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί εφαρμογής των αρχών της ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας των εργατών κλπ" (ΦΕΚ 276/τεύχος Β' της 4-3-1975) και υπό τους εν αυτώ όρους και προϋποθέσεις.

2. Αι διατάξεις των κατά τα' ανωτέρω άρθρων δεν εφαρμόζονται επί προσώπων, περί ων:

α) Ο Νόμος 4469/1965 "περί χορηγήσεως αποδοχών και επιδόματος αδείας εις τους εργατοτεχνίτας οικοδόμους".

β) Η παράγραφος 5 του άρθρου 3 του Νόμου 4504/1966 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της εργατικής νομοθεσίας και περί ετέρων τινών διατάξεων".

Άρθρον 9: Διατηρούμεναι διατάξεις

1. Διατηρούνται εν ισχύι, κατά τα ειδικότερον εν αυταίς οριζόμενα και καθ' ο μέρος δεν τροποποιούνται υπό της παρούσης:

α) Αι διατάξεις της από 26-2-75 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, "περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών". (ΦΕΚ 276 τεύχος Β' της 4-3-75).

β) Αι διατάξεις της παραγράφου 1, εδάφια α (περίπτωσης ββ) και β (περίπτωσης εε), ως και της παρ. 2 της υπ' αριθμ. 10/76 αποφάσεως του ΔΔΔΔ Αθηνών (ΦΕΚ 671 τεύχος Β' της 20-5-76) και

γ) Αι διατάξεις της από 14-2-1961 συμπληρωματικής Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας (ΦΕΚ 74 τεύχος Β' της 6-3-61).

2. Διατηρούνται ωσαύτως εν ισχύι αι ευνοϊκότεροι της παρούσης διατάξεις.

3. Τυχόν ανώτεροι, των δια της παρούσης καθοριζομένων, μηνιαίοι μισθοί ή ημερομίσθια, προβλεπόμενοι εκ νόμων, διαταγμάτων, Υπουργικών Αποφάσεων, συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών, εθίμων, ή των ατομικών συμβάσεων εργασίας, δεν θίγονται υπό των διατάξεων της παρούσης.

Άρθρον 10: Ισχύς

1. Η ισχύς της παρούσης άρχεται από 15 Φεβρουαρίου 1977, εκτός εάν άλλως ορίζεται εν αυτή.
2. Μισθωτοί, εκ των υπαγομένων εις τας διατάξεις των άρθρων 3 έως και 7 της παρούσης τυχόντες δια το τρέχον έτος και μέχρι της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αδείας μετ' αποδοχών διαρκείας μικροτέρας της δια της παρούσης οριζομένης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς συμπληρωματικώς, εις χρόνον ορισθησόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότη, εντός του τρέχοντος έτους.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 1 Φεβρουαρίου 1977

Εντολή Υπουργού
Ο Γεν. Γραμματεύς
ΚΩΝ. ΜΑΛΑΤΕΤΣΑΣ